

Delavska PRAVICA

GLASILO KRŠČANSKEGA DELOVNEGA LJUDSTVA

Izpoved naših nameščencev

Ko dajemo račun o našem delu v letu 1937., je prav, če prikažemo našo skupnost tako, kot je. Kaj je vredna v svoji notranji povezanosti, načelni in praktični orientaciji, kakšna je njena življenjska sila in dinamika ter kako se počuti v krogu naše JSZ, kako živi z drugimi nameščenskimi organizacijami, kaj občuti pri besedi, da smo del slovenske katoliške skupnosti in končno, ali vrši pravilno nalogo, ki ji je odmerjena v slovenskem občestvu.

Ce bomo ugotovili pozitivne vrednote, tedaj skoparimo s samozadovoljstvom, kadar bomo pa našli vzroke neuspehov, jih skušajmo do zadnjih korenin razumeti in nato skrupulozno odстранjevati. Le na ta način bo ostala naša organizacija trdna in resna, če bo v vseh stvareh do podrobnosti pretehtana.

Smo stanovska organizacija. Zastopamo koristno zasebno nameščenskega stanu. Idejno borbeni hočemo biti posebej v dveh smereh: prištevati se hočemo absolutno in brezkompromisno k delovnemu sioju, ki se vpričo gospodarske in pridobitne odvisnosti zavestno in z vso svojo močjo pridružujemo vedno večjim vrstam delavskega stanu, po drugi strani pa kot resnični kristjani ostajamo idealisti v spoznanju Kristusovega nauka, da človek ne živi samo od kruha. Zato se kljub temu, da v prvi vrsti hočemo pomagati zasebnemu nameščencu v boju za stvarni dobri nami, ne moremo ponižati na stopnjo popolnih idejnih in še manj življenjsko praktičnih materialistov. Nasprotno gledamo v človeku bitje telesa in duše, kateremu gre po božji postavi predpisano dostojanstvo, za katero ne moremo odstopiti, temveč ga kot pravico zahtevamo. Pa ga ne mislimo dosežati s silo in krivico, temveč s pravico, resnično in ljubeznivo v trdni veri, da ta orožja končno morajo zmagati.

Ta načela nam morajo biti stalno merilo pri vrednotenju vseh naših dejanj. Če bodo res živa, tedaj bodo naše odločitve lahke in soglasne, ne da bi nam bilo treba segati po prežalostnem sredstvu, ki se mu pravi disciplina in ki je najzanesljivejši znak notranjega razpada. Če se moremo v čem pohvaliti, se lahko v tem, da smo notranje edini. V to nas je skovala brezprimerna borba in popolna odpoved mamoni.

Organizacija s tako etično ravnanjem seveda nima lahkega položaja. Če trdimo, da je danes svet šibak, lahko uklonljiv in brutalno nasproten vzgoji značajnih osebnosti, potem velja to še posebej za stan privatnega nameščencev. Že od nekdanjega napačnega pojmovanja, da stoji nameščentvo v sredini med interesi podjetnika in delavstva, je povzročilo v tem stanju najvišjo možno demoralizacijo, katero je podjetnik z vsemi sredstvi gojil, nameščentvo pa je opravičevalo z namišljenim »nekim posebnim položajem«. Iztreznjenje sicer prihaja, spoznanje sramotne vloge močno odmeva v srcih teh modernih sužnjev. Toda spona, ki se ravno v zadnjem času nečloveško nateguje ter reže v dušo in kri človeka, ki je brez sredstev in more le z delom preživljati sebe in družino, te spona so zaenkrat še premočne, da bi jih mogel ta stan sam raztrgati. Pred vso slovensko javnostjo jasno pribijemo, da te besede veljajo v isti vrsti vsem tistim, ki se proglašajo za edino dobre kristjane in nato še pod zaščito »vere« greše nad dostojanstvom ljudi, ki se jim morajo zaradi kruha predajati. Naj bodo prepričani, da s

Ob izjavah kardinala Verdiera:

Naša zgodovinska dolžnost

Dan za dnem postaja vprašanje borbe proti komunizmu in komunizem bolj zanimivo in pestro. Človek prebira o tem vprašanju članke po našem časopisju: »Ne sodelovanje s komunisti, ampak odločna in neizprosna borba proti komunizmu, to prinaša blagoslov.« (Slov. delavec, 29. I. 1938.) »Naša obramba proti razdiralnim naukom, proti zastrupljanju duha, proti uničevanju temeljev kulture, proti dinamitu, s katerim hočejo pognati v zrak naše verske, družinske in socialne ustanove, sicer ni v zakonih predvidena; čeprav pa ni v zakonih predvidena, naj se tak zakon izda, ker bomo sicer uporabili svoje naravno pravo, da je namreč dobrobit naroda najvišji zakon...« (Straža v viharju, 27. I. 1938.)

Ob vseh teh in podobnih programih se sprašujemo: Ali je način te borbe in takšen boj proti komunizmu in komunizem pravi, ali bo uspešen? Vedno bolj in bolj vstaja pred nami lik velikega socialnega delavca pariškega kardinala Verdiera, ki je zapisal prav ob »ponujenih roki«: »Kaj pričakujete od nas? Sodelovanje? Vaš nauk ni naš. Našemu delu daje izraz duhovnost, materializem oblikuje vaše... Mi kristjani hočemo lajšati bedo in tolažiti one, ki trpe; pomagati hočemo delavcu, da pride do svojih pravic,

pripravljati želimo v pravici in v ljubezni spravo med vsemi ljudmi. Če ta vaša kretnja ponujene roke izraža željo, da bolje spoznate svoje krščanske brate, da bolj upoštevate in spoštujete religijo, ki prevzema njihov napor, njihova čustva in delo, se Cerkev ne bo branila, da se stori to delo spoznanja... In ne bo vam težko ugotoviti, da vera resnično lahko služi sreči vseh.« (La tribune des Nations, 30. XII. 1937.)

Ko bi bil namreč komunizem le politična zarota, le perversna zabava agitatorjev in le izživiljanje enostranskih tipov, bi imeli popolnoma prav vsi oni, ki ga zatirajo ali vsaj skušajo zatirati z javnimi akcijami, organizacijami in pisanjem po najrazličnejših listih in knjigah. Toda mi se moramo dobro zavedati, da ekstremni nauki predstavljajo pribežališče najrevnejših, upanje onesrečenih in lačnih. Nekoč je krščanstvo prihajalo k najnižjim, »žejnim pravice« in zatiranim kot glasnik svobode, pravice in ljubezni. Danes po naši lastni krivdi vsi ti ubogi v krščanstvu ne vidijo prave rešitve.

Razmerje kristjanov do komunizma danes ne more biti zgolj idejno, brezosebno, temveč zares osebno! Komunist nam je sicer resnično miselni nasprotnik, kot bitje pa je

čistni tečaj, od drugih, ki jim pa moramo priznati voljo do neodvisnega strokovnega dela, pa po tem, da nam je osnova idealističen krščanski svetovni nazor.

S takim pojmovanjem in delom hočemo vzgajati značaje, ki bodo zmogli braniti brezkompromisno slovenstvo, ki nam pomeni notranjo nujno in narodnostnem čustvovanju in conditio sine qua non za naš gospodarski in s tem kulturni obstoj.

Ce na koncu še omenim, da nam ravno zaradi teh gledišč ni lahko pridobivati javno zavednih udov, da se v ta namen tudi ne poslužujemo nikakih pompoznih sredstev, da pa smo kljub vsemu ravno v zadnjem mesecu ustanovili dve podružnici, potem bo mogoč občni zbor približno ocenjevati naše znanje delo. To delo pa je bilo gotovo še zelo pomanjkljivo, ker nam po eni strani manjka ljudi, ki bi mogli in smeli stopiti izpod mernika na goro, po drugi strani pa ni vsakemu dano, da bi bral misli ljudi, kot mi beremo knjige, kot je zapel župančič o našem nesmrtnem učeniku Janezu Evangelistu Kreku.

(Poročilo predsednika na obč. zboru Stokovne zveze privatnih in trgovskih nameščencev Jugoslavije dne 30. januarja 1938.)

oseba, živ človek, ki ga na podlagi največje krščanske zapovedi — ljubezni — ne moremo in ne smemo zavreči, zapustiti in pozabiti, temveč se mu moramo neprestano bližati, ga z žrtvami odkupovati in z živim zgledom prepričevati. Papež je francoskim škofom to nalogo kristjanov določno izrazil: »Hkrati ko upoštevamo vse potrebne opreznosti nasproti zašlim, moramo prisluškovati njihovim dušam in se neprestano truditi, da jih zmeraj bolj razumemo; da se jim približujemo z razpoloženjem spoštovanja in prijateljstva; da se varujemo, da bi jih prehitro označevali za blodne, in ... moramo z njimi postopati s tisto popustljivostjo, ki jo je Kristus zmeraj kazal izgubljenim ovčam, ki jih je srečal na svoji poti.« (Dejanje, I. let., št. 1.)

Danes smo trdno prepričani in natančno vemo, da je treba zajeti ves proletariat.

in da je to velika zgodovinska naloga krščanstva. Resnica je sicer, da je kristjanom določen boj z nekristjani. Res je tudi komunizem veliko nasprotje krščanstva, toda Cerkev so važnejši ljudje od raznih sistemov, krščanstvo odrešuje osebe, ne pa ideologije! Kardinal Verdier pravi določno, da je »prvi princip, ki vodi vse probleme, tudi socialne, krščanski nazor o človekovi osebnosti«.

V luči te prave naloge krščanstva nam je razumljiva papeževa izjava francoskim škofom o »ponujenih roki«: »Sprejmimo torej ponudeno roko, toda z namenom, da jih pritegnemo k božjemu nauku Kristusovemu. In kako jih bomo privedli k temu božjemu nauku? Mar s tem, da ga jim bomo razlagali? Ne, marveč s tem, da ga bomo živeli v vsem, kar je v njem dobrega.« (Dejanje, I. 1.) — In tudi izjava drugega francoskega kardinala Gerliera nas prepričuje o tej naši veliki in zgodovinski nalogi, kajti »kristjani sprejemamo ponujeno roko zato, da odvrnemo ono, ki bi se stegnila po resnici.« (La tribune d. Nations, 30. 12. 1937.) »Ne gre namreč tu za morebitno zvezo s temnimi vojskami Internacionale, ki jih syllabus dolži, da skrivoma pripravljajo ljudi, da zrušijo družbo. Tu gre za gibanje ljubezni, za neke vrste popolnoma pacifično križarsko vojno, ki naj izbriše in prežene vero iz onih, za katere vemo, da se že javljajo v njih prvi znaki volje za izpreobrnjenje«, — kakor pravi G. Bourthoumieux v listu La tribune des Nations 30. 12. 1937.

Kako silno resnične so besede kardinala Verdiera: »Danes ne vladamo samo kriza ustanov, družin, režimov po državah, temveč kriza ci-

Kardinal Mundelein

poziva k pravičnosti

»Amer, Slovenec« poroča 4. januarja o pridigi čičaškega kardinala Mundeleina. Najodličnejši cerkveni knezi, kakor na primer pariški kardinal Verdier, bivši praški nadškof dr. Kordač in sedaj tudi kardinal Mundelein, so jasno in odločno pokazali na sodobne naloge katoličanov. Tudi »Del. pravica« je ta načela vedno poudarjala in oznanjala, kljub velikanski zmešanosti, ki vlada v tem pogledu med slovenskimi katoličani. — »Am. Slovenec« piše:

Kardinal Mundelein je imel zadnjo nedeljo v tukajšnji Holy Name katedrali pomemben govor, ki je jasno orisal stališče, katerega zavzema katoliška cerkev proti sedanjemu perečemu delavskemu vprašanju in socialni pravičnosti.

V prvi vrsti je kardinal poudaril važnost volitev in je pozval katolike, naj z glasovnicami ojačijo tiste, ki si prizadevajo, da olajšajo stanje revnim slojem. Na ta način bodo najbolj uspešno pobijali raz-

ne izme, kakor komunizem, ateizem in druge.

»Naša napaka v preteklosti je bila ta«, je dejal kardinal, »da smo se dali le prepogosto potegniti v zvezo z napačno strujo. Sebični delodajalci so se prilizovali cerkvi s tem, da so jo proslavljali kot veliko konservativno silo, in nato so nas pozivali, naj nastopimo kot policijska sila, medtem ko so oni sami plačevali le mizerne mezde tistim, ki delajo za nje. — Seveda obstaja nevarnost komunizma. Toda nikarte dopustiti, da bi jo drugi uporabljali kot plašč, pod katerim bi uganjali svoje gnilo prakticanje; pri tem namreč, ko kriče proti komunizmu, sami uganjajo socialno nepravico in se bojujejo proti minimalni plači; tako najdemo žene in dekleta, ki se morajo truditi, da žive z zaslužkom 10 do 15 centov na uro. Tukaj je področje, na katerem ima nastopiti katoliška akcija.«

Občni zbor naše nameščenke organizacije

Dne 20. januarja so imeli naši nameščenci svoj občni zbor, na katerem so poročali o delu odbora v preteklem poslovnem letu. Kratka je doba enega leta, vendar veliko pomeni za organizacijo, ki ima nalogo skrbeti za dobrobit svojega članstva. Tudi delo v tem pogledu ni lahko, zlasti še, ker je danes še vedno večina nameščenec neorganizirana. Ne samo, da taki nameščenci v boju za doseg naših pravic neesar ne pomenijo, ampak so tudi velika ovira organiziranim nameščencem, katerim je ravno zaradi njih večkrat onemogočena vsaka večja akcija za izboljšanje položaja.

Iz poročil odbornikov smo dobili točno sliko dela v naši organizaciji. Predsednik nam je v svojem poročilu, ki ga na drugem mestu dobesedno priobčujemo, točno označil položaj, v katerem se nahajamo. Skušajo nas zatreči ter so porabili v ta namen raznovrstna sredstva, vendar kljub vsem oviram in pritisku naša organizacija raste in se poglavlja. Hočemo pa imeti v organizaciji red in članstvo, ki tudi z rednim plačevanjem članarine dokaže svojo ljubezen in pripadnost k organizaciji. Za doseg tega cilja smo v preteklem letu izločili od rednega članstva 94 članov, ki niso bili toliko zavedni, da bi v redu plačevali članarino. Nismo organizacija, ki bi se zadovoljila z velikim številom članstva na papirju, temveč nam je ljubši manjši kader pripadnikov, a ta naj bo toliko bolj zaveden in borben. Bomo pa še nadalje vzdržali redne stike z izločenimi tovariši, kakor tudi z vsemi tistimi, ki simpatizirajo z nami.

Tov. blagajnik nam je podal sliko blagajniškega stanja, ki je zelo zadovoljivo. Denarni promet se je v preteklem letu v vseh postavkah močno dvignil in še raste. Na članarini je

vilizacije. Vemo, da je »moderna svet brez duše«, toda vemo pa tudi, da smo mi kristjani dolžni »svetu« dušo vrniti, posvetiti v vsak skriti in temni kotiček človekove notranjosti, kajti to je, kakor smo zgoraj ugotovili, naša zgodovinska dolžnost, naloga in vloga v življenju. Ljudi moramo danes poučiti o resnici in jih za njo pridobiti. — Francoski krščanski demokrati pravijo: »Če pa hočemo ljudi pridobivati za resnico, vedimo, da jih najbolj prepričuje le ljubezen. Spričo ponudene roke je predvsem ljubezen potrebna, kakor je ljubezen sploh najbolj potrebna. Če so nas nekateri napadali, da se nismo pridružili njihovim nasilnim besedam, želimo, da bi zdaj razumeli naše mišljenje: ni službe resnici brez spoštovanja ljubezni!« Mv.

Strokovna poročila

Tekstilci

Kranj. Strokovna skupina tekstilnega delavstva v Kranju sklicuje za nedeljo 13. februarja sestanek vseh novo izvoljenih delavskih zaupnikov. Sestanek se vrši ob 9 dopoldne v prostorih JSZ v Delavskem domu. Na sestanku se bo razpravljalo o delovanju zaupnikov v kranjskih tekstilnih tovarnah. Vsi zaupniki naj se sestanka zanesljivo udeležijo.

Gradbeno delavstvo

Ljutomer. Dne 2. februarja se je vršil članski sestanek gradbenih delavcev, ki je bil precej dobro obiskan. Predaval je tov. Rozman Peter iz Maribora o potrebi organizacije, njenem delu in o obveznostih članstva do nje. Dne 13. februarja ob 9 dopoldne se bo vršila seja odbora pri g. Štraserju. Odborniki naj se je zanesljivo udeležijo. — Člani, ki še niste poravnali članarine, storite to v svojo korist čimprej.

Lesno delavstvo

Duplica. Na dobro in pravilno usmerjeno delavsko strokovno organizacijo se strelja od vseh strani. Na požrtvovalne in nesebične strokovnjake JSZ letijo vsi očitki nevoščljivih nasprotnikov in to z leve in desne. Na žalost je morala »Delavska pravica« o tem že poročati, kako hud boj se je bil za obratne zaupnike v podjetju Remec & Comp. Toda geslo: »Laži in obrekuje, nekaj se bo že prijel«, se je pri nas izjavilo. Članstvo JSZ se je zavedalo, kaj taki očitki želijo doseči, zato je šlo mirno preko vseh napadov. Pravilno je znalo ceniti delo JSZ in njenih zaupnikov ter jim je izkazalo svoje zaupanje tudi za bodoče leto. Vsi plašljivi, ki so se dali vplivati terorju nasprotnikov, naj tudi svoje težnje uveljavljajo s pomočjo tistih, ki so jim dali zaupanje, da bodo tako dobro spoznali, kje je njihovo mesto. Izid volitev zaupnikov po rednem postopku je bil naslednji: Leta 1937 so dobili rdeči 104 glasov, beli pa 152. Leta 1938, pa rdeči 67 glasov, beli pa 192. Razlika je za 40 glasov na obeh straneh, tako da smo mi za 40 napredovali, a rdeči nazadovani. Mi smo ponosni na tak izid. Zaupniki bodo branili vaše potrebe in pravi-

vice kot doslej. Razmerje zaupnikov z nameščenici je za JSZ 6, rdeči 2. Naše enotnosti ne bodo razbili ne rdeči, še manj pa zeleni. Pri volilni borbi so zeleni podprli v svojem listu rdeče. Pogumno naprej, rešitev je v nas samih!

Odbor JSZ, Duplica.

Viničarji

Na viničarski komisiji pri Sv. Miklavžu pri Ormožu je viničar Jakob Kozar dosegel, da se mu bo izplačala vsota 1.580 din kot neplačani zaslužek in viničarsko nagrado. Nadalje se je viničarja razbremenilo, da ga ne bo še nadalje trgovec terjal za plačilo galice, kakor ga je doslej, ker je galico po nalogu vinogradnice ge. Sülh moral jemati v trgovini na upanje.

Na občini Slatina Radenci se je pretekli teden vršila viničarska komisija med viničarjem Ivanom Gredarjem in vinogradnikom G. Drvaričem iz Hrastja-Mote. Doseglo se je, da se je med imenovanima napravil obračun ter je dobil Gredar Ivan takoj 350 din. Tudi v tem primeru se je zgodilo tako, kakor se zgodi večkrat s strani vinogradnikov, da nimajo nikoli časa, narediti račun in službeno pogodbo z viničarjem.

V pisarni Viničarske zveze sta se v minulem tednu izvršili dve poravnavi. Viničar Novak Blaž dobi od vinogradnika g. Babiča iz Zg. Krapja 595 din, viničar Krajnc Jožef pa od vinogradnika iz Branoslavcev din 665.

Vse to navajamo predvsem zaradi tega, ker hočemo viničarjem, ki še stojijo izven vrst organiziranih viničarjev, prikazati dejanske uspehe, katere so si ti in še stotine drugih viničarjev po organizaciji priborili. Viničarjem se kršijo njih naravne in zakonite pravice še tam, kjer organizacija obstoja, stokrat huje pa se godi viničarjem v krajih, kjer naša organizacija še ni razširjena. Razlika pa je ta, da imajo viničarji v krajih, kjer obstoja naša organizacija, priliko izterjati, kar jim pripada, v ostalih krajih si pa tega ne upajo zaradi nezavednosti in pomanjkanja izobrazbe.

V vašem interesu, tovariši viničarji, je, da stopite v organizacijo!

Vprašanje družin

Po nekaterih podjetjih so pričeli z akcijo, ki naj bi na videz branila delavske družine, dejansko jih pa poglajala v še večjo bedo. Ta akcija naj bi bila celo versko pobarvana.

Nekatere poročene delavke so dobile nenadoma ali odpoved ali pa migljaj, da bodo odpuščene. Ti ukrepi so se utemeljevali takole: Če je žena zaposlena, je doma vse v redu, otroci nimajo potrebne nadzorstva in vzgoje, mož je slabe volje, ker nima zadovoljive postrežbe.

Ta utemeljevanja so v resnici uvaževanja vredna, ker so resnična. Tudi mi smatramo zaposlitev poročene žene za odtujevanje družini. Še več. Trdimo celo, da je to eden izmed največjih družabnih zločinov.

Vprašanje pa je: Kdo je kriv, da je bila žena izrinjena iz družine in pahnjena iz svojega edino pravega prestola?

Odgovor je lahek: Sedanje gospodarske in družabne razmere.

Res je tako. Povprečna družinska plača znaša od 700 do 800 din na mesec. To ni dovolj niti za golo življenje družine. Zaradi teh razmer je prisiljena žena, da zapušča družino in da stopa s svojim možem vred na

delovni trg, da tudi ona služi. Zalostno je, da ne gre pri tem za to, da bi zaslužila oba skupaj toliko, da bi mogla živeti s svojo družino človeka dostojno življenje, ampak da bi si mogla ohraniti le golo življenje.

Kdor bi hotel reševati družinsko vprašanje tako, da bi pričel z odpuščanjem oženjenih delavk, naj upošteva, da je eksistenčni minimum za štiričlansko družino mesečno 1.600 din. To je pravi ključ za reševanje družinskega vprašanja.

Ta ključ se ujema tudi s splošnim krščanskim načelom, da je namreč potrebno za krščansko življenje gotovo blagostanje. Še bolj je pa potrebno za krščansko življenje družine. Ta nauk, katerega pa žal prav nič ne upošteva ne tako imenovana materialistična niti tako imenovana krščanska družba, bi moral biti izhodišče za vse akcije, ki se tičejo tudi duhovnega izboljšanja človeštva.

Naše geslo je bilo vedno in je še danes: Najvišja naloga krščanske družbe, zlasti pa tudi tistih podjetnikov, ki hočejo veljati za krščanske, je, da ustvarimo pogoje, da bodo mogli ljudje krščansko živeti. Vse druge akcije bodo zgrešile svoj namen in bodo človeštvu, zlasti pa družinam v škodo.

Tako reševanje vprašanja delavskih družin, kot so ga pričeli drugod, pa odločno odklanjamo. Naj bodo vsi, katerih se tiče, prepričani, da bodo naleteli na enodušen in oster odpor.

tiska. Da pa to zamisel čimprej izvedemo, je potrebno, da pristopijo vsi naši tovariši k tej zadrugi.

S tem pozivom je bil občni zbor naših nameščenec zaključen. Stremimo za tem, da bomo v novem poslovnem letu vse misli in načrte z obnega zbor izvedli, in to bo tudi najboljše priporočilo za našo organizacijo.

Za delavsko skupnost

Po naših krajih

»Delavstvo naj opušča vse, kar ga razdvaja, in stori vse, kar ga združuje«... (Resolucija občenega zbora JSZ leta 1957.)

Že pred leti, ko se je začel kazati poguben vpliv vedno večjega razdora med delavstvom, je Jugoslov. strokovna zveza poskusila ustvariti ožje sodelovanje med idejno različnimi strokovnimi organizacijami. Ta poskus, kakor še tudi mnogi poznejši, je ostal zaradi nerazumevanja pri mnogih delavskih voditeljih zastoj.

Ne nameravamo razmišljati, kakšen bi bil danes delavski položaj, ko bi se ti poskusi pred leti uresničili. Pogled na današnjo stvarnost nas sili, da skušamo vsaj danes, ko leži pred nami nešteto primerov usodnosti delavske razbitosti, popraviti zamujeno in rešiti delavsko pravičje pred grozečim polomom.

Vsak resnično delavsko misleč človek se mora danes zamisliti. Pred njim vstajajo najvažnejša vprašanja, namreč: 1. kako izboljšati stvarni položaj delavskega stanu, in 2. kako ohraniti delavskemu gibanju za vsak razvoj prepotrebno svobodo.

Tvarni položaj delavstva so reševale strokovne organizacije doslej nesmotno, brez načrta, kakor so pač nanesle razmere. Pokazalo se je, da kljub resničnim naporom v tej smeri doslej delavstvo ni doživelo uspehov. Leto za letom se mora umikati vedno večji premoči velikega kapitala. Socialna zakonodaja postaja neučinkovita. Delavske organizacije naj začno enotno delati, da obvarujejo in dosežejo stvarno izvajanje socialne zakonodaje, obenem pa naj po načrtu začno delati za utrditev delavskega položaja v

posameznih panogah industrije in obrti.

Proti vedno huje nastopajočemu velikemu kapitalu se bo delavstvo moglo braniti le z močnimi, enotno nastopajočimi strokovnimi organizacijami. Ne smemo si prikrivati, da so delavske organizacije zaradi medsebojnih nasprotovanj in izigravanj same veliko krive pri poslabšanju delavskega položaja. Razbitost delavskega gibanja je v največjo korist kapitalistične reakcije. Da popravimo zamujeno, morajo strokovne organizacije nasproti velikemu kapitalu postaviti svojo organizirano moč glede strokovnih in življenjskih vprašanj enotno. To bo tudi edina pot, da se delavstvo reši razbijačev in parazitov, ki danes silijo v delavske vrste in slabijo njihovo odpornost.

Že pred leti smo predlagali, naj delavske organizacije ustvarijo skupen strokovni svet, ki bo ob potrebnih prilikah vodil in enotno usmerjal borbo delavskih organizacij glede vseh važnih strokovnih in gospodarskih vprašanj. Danes to ponovno poudarjamo, to pa tem bolj, ker vsa znamenja kažejo, da je prav zadnji čas, če hočemo rešiti delavstvo gospodarske in moralne propasti, v katero drvi.

Krščansko socialistično delavstvo si bo z vsemi silami prizadevalo, da ustvari to za delavstvo življenjsko potrebno ustanovo. Z jačanjem svoje strokovne organizacije bo izražalo svojo delavsko zavest in voljo preko vseh, ki jim je delavsko gibanje danes morda še špekulacija in nekako torišče za njihov vsakdanji kruh.

—ar.

✱ Tov. Lavrine Janez

V soboto 29. januarja je v tovarni »Šešir« v Škofji Loki na vozu črnega diamanta izdihnil svojo iztrpinčeno dušo tovariš Lavrine Janez.

Rodil se je tov. Janez na Javorniku pod Sv. Joštom, umrl je star 54 let. Vse svoje življenje je bil industrijski delavec. Dolgo vrsto let je bil zaposlen v znanih kovinarskih tovarnah Donawitz na Gornjem Avstrijskem; zatem se je štiri leta vlačil po raznih frontah. Po končani svetovni moriji je bil delno zaposlen v lesni industriji. Dolgo dobo je služboval tudi v tovarni »Šešir« pri napornem delu v zunanji paritiji, kjer ga je končno doletela prerana smrt. Kot delavec je bil izredno marljiv, kar so mu priznavali vsi predpostavljeni. Kot zaveden delavec in krščanski socialist pa je bil večkrat deležen nemilosti.

Od obstoja organizacije JSZ v tovarni »Šešir« pa do svoje smrti se je udeleževal prav vseh sestankov, po zadnjem, ki se je vršil pretekli teden, je karal tiste, ki se ga niso udeležili.

Vedno se je zanimal za podvige skupinskega odbora. S svojo prirojeno dobro voljo in razumevanjem ni nikoli pokazal malodušja, niti ne tedaj, ko je naša velika družina preživljala najtežje trenutke v borbi za svoj obstanek.

Vse svoje življenje je ostal zvest katoličan, odkritosrčen in preprost. Na mrtvaškem odru ga je krasil naš znak: križ, klado, delo in molitev. Za slovo iz njegovega posvetnega domovanja so mu tovariši pevci iz naše skupine za-

pel »Blagor mu«. Za križem so trije tovariši nesli venec z našim znakom v sredi in z napisom »Strokovna skupina JSZ Šk. Loka — sotrpinu v slovo«. Šest tovarišev nosačev in šest spremljevalcev je sprejelo zemske ostanke tovariša Janeza in razvil se je dolg sprevod; pred krsto vsi tovariši in tovarišice, za krsto pa njegova številna družina, bratje in sestre, znani borci za delavske pravice. Za njimi celotno osebje pisarne »Šešir« z ravnateljem g. Kmetičem. Ob odprtem grobu mu je spregovoril v slovo tov. Pestotnik. Tovariši pevci pa so mu zapeli žalostinko »Človek glej!«

Ko smo se poslovili od Tebe, dragi tovariš Janez, se nam je zdelo, kakor da se je odtrgal en člen v naši močni verigi; sklenili smo, da nam boš vzor pri vršenju naših dolžnosti do tovarišev in skupnosti. Tebi pa ob slovesu: Počivaj v miru v rodni zemlji!

Vrhnika

Zrtev dela. Dne 5. februarja se je smrtno ponesrečil naš tovariš Grabelšek ob razkladanju hlobov pri tvrdki M. Tomšič. Bil je v prvih vrstah organizacije, dober tovariš in zaveden delavec.

Celje

Odpovedi pri Westnu. Zadnje tedne je bilo odpovedano številnim delavcem pri Westnu. Med njimi so nekateri, ki so bili pri podjetju že nad deset let. Za vzrok navaja podjetje pomanjkanje dela, javnost pa sodi, da tiči za tem nekaj drugega. Kakor znano, pri Westnu ni močne organizacije; v kolikor so organizirani, je to le peščica, ki v strokovnem oziru nič ali le malo pomeni. Gotovo pa bo delavstvo organizacijo še krvavo potrebovalo, četudi je sedaj zelo preplašeno. Opuščenci sedaj ne vedo, kam bi se zatekli. Do božiča so delali še čezure, danes so pa na cesti.

»Miklova Zala«. Ne pomimo, da bi katera igra imela toliko privlačnosti, kot ta, ki so jo igrali člani in prijatelji naše organizacije. Igro bomo ponovili v nedeljo 15. februarja ob 4 popoldne.

Pri Stermeckiju je bilo odpovedano dvema našima članicama, ki ju je pa potem podjetje spet vzelo nazaj. Obenem je še na intervencijo zaupnice povihal prejemke na posamezne komade. Sploh je treba povedati, da prevladuje mnenje, da je lastnik sam do delavstva boljši, kot so nekateri predpostavljeni v delavnicah, ki čestokrat povzročajo različne nerodnosti.

Člani KDM imajo v soboto 12. febr. zvečer tamburaško vajo.

Mizarji pri Vehovarju so imeli volitve zaupnikov. Izvoljena sta bila dva zaupnika, enemu od teh dveh pa je podjetje tri dni zatem odpovedalo. O tem bomo še poročali.

Rimske Toplice

Tako napredujejo zeleni! Lani so dobili zeleni pri nas 2 zaupnika, JSZ pa tudi 2. Letos se je stvar preobrnila. JSZ je dobila 59 glasov, ZZD pa 17 in tako niti zadostnega količnika za enega zaupnika. Izvoljeni so bili vsi štirje zaupniki JSZ. — Naše delavstvo je zdravo in kmalu spozna pravo pot!

Iz centrale

Še vedno je nekaj skupin, ki niso toliko dosledne, da bi nam na naše opomine vsaj odgovorile, kaj je z obračunom Delavskih koledarčkov. Danes smo že sredi februarja in zato ni vseeno, kdaj se račun za koledarčke poravnava. Še enkrat pozivamo prizadete skupine, da vrnejo neprodane koledarčke do 15. februarja. Pozneje koledarčke ne bomo več sprejeli, ampak bomo tudi zamudnikom vpisali v njihovo breme celoten znesek koledarčkov, ki jih niso vrnili. Odbornike in člane prosimo, da zadevo takoj uredijo.

Delavstvo v boju

V nekem rudniku blizu Glasgowa na Škotskem je nastal v rovu požar. Da se ne bi ogenj razširil, so morali rov zazidati. 30 delavcev je zgorelo.

Število brezposelnih je v Združenih državah naraslo že na 12.000.000. Voditelj st. r. r. organizacij Lews zahteva, da izda vlada 3 milijone dolarjev za nova javna dela, da dobijo brezposelni zaslužek.

Ob stotem zasedanju Društva narodov

Na stoto zasedanje se je zbralo Društvo narodov pretekli teden. To bi moralo pomeniti važen dogodek v mednarodnem življenju. Pa ni bilo stoto zborovanje nič več važno. Stoti jubilej se je praznoval tako kot praznujejo obletnice bolniki, ki imajo le še skromno upanje na svoje ozdravljenje. Po dvajsetih letih — leta 1918. 8. januarja je predsednik Amerike Wilson napovedal njegovo ustanovitev — leži Društvo narodov na bolniški postelji popolnoma onemoglo, da bi moglo še kakorkoli poseči odločilno v mednarodne odnose. Društvo bi moralo reševati vprašanje hudega preganjanja Židov v Romuniji, pa je bilo edino ugodno, odložiti to vprašanje. Društvo bi moralo reševati vprašanje pomoči Kitajski, katero so Japonci zasedli že v ogromnem obsegu. Za Abesinijo so bile sklenjene vsaj skromne sankcije, za japonsko osvajanje tudi takih skromnih ukrepov ni bilo več mogoče doseči. Vse, kar so Kitajci mogli doseči, je bilo to, da je Društvo narodov pozvalo države, naj nudijo čim večjo moralno in materialno pomoč Kitajcem.

Kaj bo z Društvom narodov? Tudi o tem si navzoči delegati niso upali odkrito razpravljati. Velike države niso odločene, da bi vodile to mednarodno ustanovo brez sodelovanja fašističnih držav. To bi vodilo v razcepljenje vsega sveta v dva sovražna tabora, pravijo s skrbjo konservativni Angleži, ki si še nikakor nočejo priznati, da ti sovražni tabori pač so, čeprav še ne do konca vidni, ker male države izigravajo interese velikih, igrajo nevtralnost, skrivajo svoje prave želje in prirejajo skrivnostna potovanja na levo in na desno.

Tako se ni razpravljalo niti o reformi te ustanove, niti o nje razhodu, vsak je svoje slabo mnenje o zdravju tega bolnika skrival zase, da ne bi padlo v svet še hujše razočaranje, kot danes teži že itak vse države, ki vedo, da je edina rešitev Evrope v miru. Za tesno združitev vseh držav, ki iskreno hočejo mir in so za vzajemno okrepitev Društva, čeprav brez sodelovanja fašističnih držav, so govorili zastopniki Rusi-

je, Francije, Španije, Čehoslovaške in Kitajske. Anglija pa stoji sumljivo ob strani in računa, če ne bi bilo boljše za njen imperij, da prepusti fašističnim željam prosto pot proti Rusiji in Srednji Evropi. Močna konservativna struja, ki je zadnji čas merodajna za angleško nedoločno politiko, se trudi za vsako ceno sprijazniti se z italijansko in nemško napadalnostjo ter jo skušati usmeriti tako, da ne bo ogražala angleških interesov. Ker se vse to vrši pod plaščem tajnosti, zato taka negotovost tem huje vpliva na nejasnost mednarodnega položaja. Angleška opozicija stalno zahteva jasnih linij, zahteva razjasnitev predvsem glede Društva narodov in glede vzajemne varnosti miru, ki naj se v okviru te ustanove brezpogojno zaščiti. Ob priliki tega zadnjega zasedanja je angleška opozicija zahtevala, da naj se nastopi proti Japonski z »najostrejšimi, pozitivnimi ukrepi«, da se poskusi, ako je Društvo narodov še življenja zmožno.

Negotovost, ki jo v prvi vrsti povzroča nedoločna in zagonetna zunanja politika angleških konservativcev, je omajala zaupanje v Društvo narodov in naravnost prisilila predvsem manjše države, da se brigajo za svojo varnost na lastno pest in ne zaupajo več nikakemu vzajemnemu, skupnemu obrambnemu nastopu.

Dovolj so grenka spoznanja o neiskrenosti vzajemne pomoči, ki ni mogla obraniti Mandžurije pred Japonci, Abesinije pred Italijani in Španije pred skupnim nastopom Italije in Nemčije. Seveda,

obenem: napade zdaj interes ene velenosti in omogoči ostalim, da se umaknejo, ko vendar dobro vidi, da bo vsak branil le svoje. Tako slavi že mnogo uspešnih napadov in se veseli razbitosti, ki vlada med demokratičnimi in na pol demokratičnimi državami. Vso Evropo je spravil

v negotovost.

Negotovost, ki plava nad Evropo ob jubileju stotega zborovanja, daje malo vselele upanja za bodočnost. Zgradba

Poljska stoji hladno računa: joče ob strani. Švica ne zaupa več v

svojo neodvisnost pod zaščito Društva narodov in se hoče otresti obveznosti, katere ji predpisujejo statuti. Belgija, Nizozemska in skandinavске države se bojuje, da ne bi postale žrtev brezobzirnih napadov s strani fašističnih držav, ako izpolnijo svoje naloge, ki jim jih nalagajo statuti Društva narodov glede sankcij in oborožene pomoči proti napadalcem. Računajo, da bi velike sile pač zahtevale, da podpro z oboroženo silo nastop proti napadalcem, ne bi pa našle same zaščite pri velesilah, ako bi maščevanje padlo nanje. Zato se te države boje obvez, ki jim jih nalaga ženevska ustanova, zaščite bi jim pa morda ne mogla nuditi. Čehoslovaška in Avstrija sta ravno tako v težkem položaju. Ali bi Francija bila dovolj močna, da štiti Čehoslovaško, če bi bila ogrožena?

Anglija je zaenkrat zavzela stališče, da ne bi napovedala vojne Nemčiji, ako se »Anschluß« izvrši tako, da bi narodni socialisti lepega dne dobili nadmoč v Avstriji s tem, da bi prevzeli oblast po vseh organizacijah domovinske fronte in se pokazali kot večina. Nikdo ne bi danes branil poljskega koridorja, če bi bile ogrožene njegove meje. Cela vrsta je težav.

Slabost Društva narodov, propadanje načela vzajemne pomoči pred napadalcem, daje novega poguma fašističnim silam, da so vedno odločnejše v svojih zahtevah. Zadnje spremembe v nemški državi, umaknitev Blomberga, upokojitve generalov, prevzem najvažnejših vojaških mest po samih voditeljih Hitlerizma

Tako pomeni stoto zborovanje onemoglega Društva narodov resen opomin vsem miroljubnim državam. Resen opomin še posebno malim narodom, okrog katerih se pletejo daljnosežni dogodki, ne da bi mogli danes kaj vplivati na njihovo smer. Resen opomin vsemu delovnemu ljudstvu, ki le tu in tam more še kaj vplivati na te dogodke, pa bo vendar moralo plačevati najtežji davek za sklenjene kupčije.

PRISTOPI V ZADRUGO

»DELAVSKA TISKARNA«!

Za spremembo pravil Bratovske skladnice

Delavske strokovne organizacije, ki imajo organizirano rudarsko delavstvo, so se posvetovale o novih pravilih za Bratovske skladnice in so po temeljiti razpravi o določbah novih pravil Bratovske skladnice in poročilu delavske delegacije, ki je sodelovala na anketi o teh pravilih, soglasno ugotovile:

1. Da so razne govorice, kakor tudi časopisna poročila, češ da je besedilo sprememb pravil Bratovske skladnice sprejeto soglasno, popolnoma brez podlage, marveč da so

2. zastopniki delavstva in Delavske zbornice najodločneje nastopili proti poslabšanju določb glede varovanja članstva in postopanja z nezgodniki (§§ 50. in 82. sedanjih pravil) ter zahtevali, da morajo ostati dosedanje pravice neokrnjene.

Nadalje je bilo sklenjeno, da naj se čimprej izvrši intervencija pri ministru za socialno politiko in narodno zdravje ter naj se naprosi:

1. Da z finančnim zakonom za leto 1938/39. popravi krivico, ki se je zgodila rudarskemu delavstvu in v

ta namen predloži naslednjo odredbo za uvrstitev v finančni zakon:

»V pravilih Bratovske skladnice z dne 30. decembra 1937 se razveljavljajo: a) odstavek 5. § 82. ter b) v § 50. lit. 3. zadnji stavek, ki se glasi: Na ta način zamore član varovati svoje pravice, plačujoč pristojbino za tretjino časa svojega vračunljivega članstva, katerega želi varovati, a v posebno utemeljenih primerih zamore glavni upravni odbor reduciranim delavcem podaljšati ta rok na polovico tega časa.«

2. Za nameščence brat. skladnic naj se s predhodnimi odnosno prevledbenimi odredbami zagotovi obvarovanje vseh doslej pridobljenih pravic tako glede plač, položaja, kakor pokojnin.

Strokovne organizacije so pooblastile načelstvo II. skupine rudarske zadruge, naj zastopa pri tej intervenciji tudi strokovna organizacije.

Delavska zbornica pa bo podprla to intervencijo s pismenimi vlogami na ministrstvo za šume in rude in na druga merodajna mesta.

Naše skupine polagajo račune

Brdo. Dne 26. januarja je imela skupina opekarskega delavstva volitve obr. zaupnikov. Volitve so se vršile po skrajšanem postopku. Izvolili smo štiri zaupnike in smo se na svoji prvi seji, katere se je udeležil tudi zastopnik podjetja g. Verderber in strok. tajnik Peter Lombardo, razgovorili o nadaljnjem delu v tekočem letu. Izvoljeni zaupniki so naslednji: glavni zaupnik Mihelčič Jakob, Brdo; Trček Anton, Kozarje; Jankovič Anton, Vič; Preželj Iv., Brdo. Namestniki: Acetto Stanko, Brdo; Snoj Silvo, Kozarje; Jarc Franc, Stranska vas; Mrdjen Viktor, Brdo.

Domžale. V ponedeljek 31. januarja se je vršil tretji redni občni zbor Strokovne skupine kemičnega delavstva JSZ v Domžalah, ki se ga je delavstvo polnoštevilno udeležilo. Iz poročila odbora smo posneli, da je bilo vse delo precej težavno. Vendar pa smo kljub temu želi tudi znatne uspehe. Kratka je doba obstoja naše skupine, pa so za nami že zelo težke borbe, ki so zahtevale tudi precej žrtev. Posebno delavstvo tovarne Medič-Zankl je moralo preživeti zelo težke preskušnje, ki so v delavstvu ubile vso odpornost ter si ni moglo uveljaviti niti svojih zakonitih pravic, ki se še danes v tem podjetju ne izvajajo. Namen tega dopisa ni, da bi podrobno raziskovali vse vzroke, ki so v glavnem ovirali naše delo. Potrebno pa je, da resno razmišljamo o vseh zunanjih ter notranjih vplivih, ki delavstvo razdvajajo ter mu jemljejo vso odpornost v težki borbi za vsakdanji kruh in uveljavljanje svojih človeških pravic. — Tovariši, pokažimo v vsem svojem javnem in zasebnem življenju, da smo vredni udje človeške družbe. Stojmo budno na straži za svoje pravice, ki nam po božji in človeški postavi pripadajo prav tako, kot vsem drugim slojem! Če bomo hodili to pot, upajmo, da tudi v bodoče uspehi ne bodo izostali.

Roman »Brezposelni« bomo nadaljevali spet v prihodnji številki.

Delavska PRAVICA
GLASILO KRŠČANSKEGA DELOVNEGA LJUDSTVA

Izhaja vsak četrtek popoldne, v primeru praznika dan prej. — Uredništvo in uprava je v Ljubljani, Miklošičeva cesta 22-I. — Oglasi, reklamacije in naročila na upravo, Miklošičeva cesta 22-I — Oglasi po ceniku — Telefon št. 4948. — Številka čekovnega računa 14.900

Posamezna številka stane 1 din. — Naročnina: za 1 mesec 4 din, za četrt leta 10 din, za pol leta 20 din, za celo leto 40 din. Naročnina za tuje države na mesec 7 din, na leto pa 70 din. Odgovorni urednik Peter Lombardo. Ljubljana. Izdaja za konzorcij »Delavske pravice«: Žumer, Ljubljana. — Tiskarna Zadruga tiskarna, Ljubljana, Tyrševa cesta št. 17 (Maks Blejce)

Razgled po svetu

Velike stvari so se zgodile v Nemčiji pretekli teden. Praznovanje petletnice hitlerjevskega režima z govorom Hitlerja v državnem zboru je odpadlo. Sklicanje državnega zbora je bilo odloženo zaradi daljnosežnih izprememb, ki so se izvršile v vrhovnem vodstvu armade. Odstop Blomberga, imenovanje novega vrhovnega poveljnika armade (Hitler), imenovanje Göringa za maršala, upokožitev velikega števila vplivnih generalov, novi zunanji minister von Ribbentrop ter še cela vrsta drugih sprememb pomenijo hude notranje spore med vrhovi narodno socialističnega gibanja. V tem sporu so zavzeli vsa važna mesta privrženci radikalnih krogov. Oboroževanje Nemčije se bo sedaj še pospešilo, močno se bo ohladilo razmerje do Francije, pričakovati pa je treba še mnogo drugih presenečenj. Vodja Italije je Hitlerju pristrčno čestital in smatra, da bodo ti dogodki močno pospešili zblizanje med Italijo in Nemčijo.

Neumorno delajo in se razvijajo hitlerjevci v Avstriji. To je pokazala zarota, ki so jo te dni odkrili. Odkrili so močno organizacijo, katero so vodili hitlerjevci, pa je avstrijska vlada o njih mislila, da so njeni pripadniki. Tajna organizacija je delala na to, da se izvede ljudsko glasovanje za priključitev k Nemčiji. Pri tem bi povzročili nemire, v katerih bi zavzeli hitlerjevci vsa važna mesta — katerih so mnogo že imeli — in vrgli vlado. Obenem bi povzročili nemire v Češkoslovaški. Avstrija bo morala iskati zaveznikov drugod. Če ne bo zamudila te prilike?

Na Sredozemskem morju stražijo podmornice. Bili sta zopet potopljeni dve angleški tovorni ladji. Eno so potopili bombniki, ki so prišli v smeri od Marjorce.

Vsak teden 650.000 protiplinskih mask izgotove sedaj v Angliji. Zaloga je že 26 milijonov mask, 9 milijonov samo za London.

Nezgodno zavarovanje

Roditeljska renta. Naše nezgodno zavarovanje daje rente tudi staršem zavarovanca, ki se je pri delu smrtno ponesrečil ali pozneje umrl na posledicah obratne nezgode. Niso si pa naši zavarovanci na jasnem glede tega, kdaj imajo starši pravico do tako imenovane roditeljske rente. — Ob smrti zavarovanega člana se najprej ugotovi, ali obstojajo sorodniki zavarovanca in koliko jih je. Ako je več sorodnikov, ki jim zakon daje pravico do rente, se mora najprej priznati renta ženi-vdovi (oziroma vdovcu) ter otrokom. Šele ako bi po priznanju teh rent kaj ostalo do zavarovanega letnega zaslužka zavarovanca, se prizna zakonita renta tudi staršem zavarovanca. Skupna vsota rente preostalih svojcev namreč ne sme presegati zavarovanega letnega zaslužka umrlega zavarovanca. To pomeni, da se na rentah ne more priznati več, kakor je umrl zavarovanec prej zaslužil. Če bi pa smrtno ponesrečeni zavarovanec ne imel žene in otrok, tedaj dobe starši kot roditeljsko rento eno tretjino zavarovanega letnega zaslužka umrlega sina. — Toda starši imajo pravico do rente izključno samo v tem primeru, ako jih je umrl zavarovani član s svojim zaslužkom pretežno vzdrževal in so bili starši na to vzdrževanje tudi navezani. Iz razsodb sodišča delavskega zavarovanja v Ljubljani in Stola sedmorice v Zagrebu je razvidno, da je treba to zakonito določilo tolmačiti takole: Pretežno vzdržuje svoje starše tisti sin, s čigar dohodki krijejo starši več kot polovico vseh svojih rednih stroškov, ki so potrebni za normalno dnevno življenje. Ta primer je podan posebno tam, kjer nimajo starši nobenega posestva, nobenih otrok ter tudi nobenih drugih dohodkov in ima zavarovanec tolikšno plačo, da more z njo vzdrževati sebe, pa tudi svoje starše. Toda mnogokrat položaj ni tako preprost. Zgodi se na primer, da imajo starši posestvo, ki ga še sami obdelujejo, ali pa imajo poleg ponesrečenega

sina še druge delazmožne otroke, ki tudi podpirajo starše, ali pa bi jih v primeru potrebe morali podpirati, ali prejemajo kako pokojnino itd. V teh primerih je težko govoriti o pretežnem vzdrževanju. Sin s svojim zaslužkom pač pomaga staršem, toda jih pretežno ne preživlja, niti ni z njegovo smrtjo odpadel staršem glavni vir njihovih dohodkov. — Važno je, da imajo starši za trditve, da jih je ponesrečeni sin bistveno s svojo podporo preživljal, dokaze v rokah.

Občni zbori

Zagorje. V nedeljo 20. februarja se vrši ob 9 dopoldne redni letni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Volitev novega odbora. 3. Poročilo zastopnika centrale. 4. Raznoročje. — Centralo bo zastopal tov. Pukšič z Jesenic. Vabimo vse člane, da se občnega zbora v polnem številu udeležijo.

Vir. V nedeljo 13. februarja se vrši ob 3 popoldne občni zbor naše skupine v Dobu. Dnevni red: Poročilo odbora in nadzorstva; poročilo centrale; volitve; slučajnosti. Odbor.

Shodi in sestanki

Črna pri Prevaljah. V nedeljo 13. t. m. bo ob pol 9 v prostorih gostilne Drolefnik v Črni članski sestanek naše strokovne skupine. Pride tov. Rozman iz Ljubljane. Poročal nam bo o spremembah v novem pravilniku brat. skladnic. Pridite vsi na sestanek. Odbor.

Trbovlje. V nedeljo 13. februarja t. l. se vrši ob 4 popoldne sestanek skupine rudarjev v prostoru tajništva. Sestanek je za vse člane obvezen. Pridite točno!

Vrhnika. V nedeljo 20. februarja ob 9 dopoldne se vrši v Rokodelskem domu sestanek vrhniškega delavstva. Zavezni delavci naj vse store, da na sestanek pripeljejo tudi tiste, ki danes stojijo še ob strani!

Razširjajmo

„Delavsko pravico“!

ZADRUŽNA TISKARNA

REGISTRIRANA ZADRUGA Z OMEJENO ZAVEZO

LJUBLJANA

TYRŠEVA C. 17

*

SE PRIPOROČA ZA TISKANJE ČASOPISOV, REVIJ IN KNJIG, REKLAMNIH LETAKOV, LEPAKOV, VABIL ZA GLEDALIŠKE ODRE IN KONCERTE, VIZITK, KUVERT, TISKOVIN ZA DRUŠTVA IN ORGANIZACIJE V ENO IN VEČBARVNEM TISKU VSA DELA IZVRŠUJE SOLIDNO, HITRO IN PO NIZKI CENI